Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 48 (832) * joi 30 noiembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Pionieri și școlari!

Între 1 decembrie 1961 și 1 ianuarie 1962, gazeta „Scînteia pionierului" organizează un concurs „Pentru cea mai bună corespondență" la care pot participa toți pionierii și școlarii.
Amănunte în legătură cu acest concurs veți afla în pagina a VII-a.

Atenție, filmăm!

Subiectul: ÎNVĂȚĂTURA

— Iertați-mă, am crezut că nu-i nimeni în clasă. De aceea am intrat. Era atîta liniște... M-am scuzat văzînd că am deranjat o oră de clasă și am dat să plec, luînd cu mine aparatul de filmat cu care venisem. Acesta însă se și instalase comod, dăduse drumul motorului și... înregistra. Îndreptîndu-și obiectivul cînd într-o parte, cînd în alta, cît ai clipi din ochi prinse pe peliculă și pe Nica Ileana, fetița blondă cu păr scurt, și pe Koștea Tiberiu, și pe Farcaș Doina, și pe alții stînd atenți, cu ochii țintă la tovarășa profesoară, apoi aplecîndu-se și luîndu-și cu grijă notițe (imaginea 1). Între timp am aflat și eu multe lucruri despre clasa aceasta, care trezise interesul aparatului meu de filmat. De pildă, că majoritatea pionierilor au numai note de nouă și zece și că pentru aceste rezultate ei luptaseră mult timp.

...Începuseră cu... începutul, adică realizarea unei atenții deosebite la ore și luarea de notițe bune. Și la adunarea în care au discutat despre aceste probleme, ei l-au criticat pe Anghelescu Ion, care era neatent și nedisciplinat. Au adus însă și caiete de notițe bune și mai puțin bune pentru a se lămuri cu toții cum e mai bine să noteze explicațiile din clasă. De la această adunare a trecut mai mult timp. De atunci, discuțiile acestea n-au mai fost reluate. N-a fost nevoie. Disciplina la ore, luarea notițelor și răspunsurile bune sînt acum lucruri firești în detașamentul clasei a IV-a de la *Școala pedagogică* din orașul *Deva*.

★

S-a sucit, s-a învîrtit aparatul meu de filmat, ba și-a lăsat chiar să-i cadă și cîteva șuruburi doar, doar i-o atrage atenția pionierului Herban Stejărel. Acesta însă nu-l lua în seamă. Avea doar de făcut lecții, de învățat. Dar ce poate să înțeleagă un simplu aparat de filmat! Pe el îl interesa doar ca Stejărel să se uite zîmbitor și pelicula să-i înregistreze chipul. Cum vă spuneam însă, Stejărel nici nu s-a clintit. „Cînd faci o treabă, apoi numaidecît să fie așa cum trebuie", obișnuiește să spună tatăl lui Stejărel, muncitor-turnător la Combinatul Siderurgic din Hunedoara. Așa că și Stejărel se străduiește să nu facă nimic de mîntuială. Totdeauna își face cu atenție lecțiile, citește pînă înțelege și reține totul. Așa se face că și notele lui sînt numai de nouă și zece, că este mîndria unității de pionieri de la *Școala medie „Decebal" din Deva*.

Acum, Stejărel, făcîndu-și lecțiile, desigur că nu are timp și pentru aparatul de filmat, care se mulțumește și cu înregistrarea figurii atente a *lui* Stejărel (imaginea 2).

★

— Voi sînteți prieteni? Toți? se miră aparatul meu, zărind un grup de pionieri stînd adunați laolaltă în bănci și discutînd (imaginea 3).

— Prieteni sîntem mai mulți. Tot detașamentul clasei a VII-a — răspunse repede Costea Angela. Dar cei pe care îi vezi, ne strîngem adesea și lămurim împreună unele probleme. Acum, după ce fiecare a învățat singur, facem recapitulare la limba romînă. Mîine avem teză!

Crezînd că-i ceva nemaipomenit, aparatul începu să filmeze. Nu știa însă că în detașamentul clasei a VII-a, ca de altfel în întreaga unitate a *Școlii de 7 ani „Dr. Petru Groza"* din *Deva*, lucrul acesta este ceva foarte obișnuit. Se știe doar, pionierii de aici au venit întotdeauna în ajutorul tovarășilor lor mai slabi la învățătură. S-a întîmplat ca Lint Elena să ia mai multe note proaste la rînd, imediat pionierii au hotărît s-o ajute și nu dîndu-i temele să le copieze numai, ci punînd-o pe ea să și le facă și numai după aceea explicîndu-i ce n-a înțeles. De la nota patru, știți la ce notă a ajuns Elena? La nota... 10! Ba, la limba rusă ea însăși este în stare să-l ajute pe Nagy Ion. Aceasta, pentru că pionierii au înțeles cum este bine să se dea ajutorul și, pentru că imediat ce se ivește o problemă mai greu de înțeles, ei o lămuresc împreună. Așa au putut obține cei mai mulți dintre ei numai note de 9 și 10. Dar aparatul de filmat nu are de unde ști toate acestea și este bucuros că poate înregistra ceva „grozav". Așa că, își îndreaptă „ochiul" pătrunzător către grupul de pionieri din clasa a VII-a, care preocupați, își văd de treabă.

★

Obosise sărmanul meu aparat. De aceea, ajunși amîndoi în clasa a VII-a A de la *Școala pedagogică*, și fiind în recreație, s-a așezat cuminte după o bancă, pe un colțișor al covorului. Și cînd era să ațipească, o zguduitură puternică l-a făcut să sară cît colo. Covorul de sub el a fost tras cu putere și aparatul, sărmanul, s-a simțit azvîrlit cît colo. „Ce să fie?" se întreba el buimac.

Nimic deosebit. Ca de obicei, pionierii Igna Adam, Huszar Alexandru, Köszegi Andrei și Izente Carol pregăteau o nouă obrăznicie. Și covorul era necesar. „Să se dea pe gheață", cum zic ei. O joacă „nevinovată" din timpul recreației! (imaginea 4). Dar, dacă mai punem la socoteală și obrazniciile și neatenția din timpul orelor, notele slabe și lecțiile nefăcute, ne dăm seama că ei nu fac cinste detașamentului. De aceea și aparatul de filmat, nemaiținînd seama de oboseală, s-a furișat într-un colț și a început să filmeze. De data aceasta, într-adevăr, a găsit un caz deosebit. Doar sînt puține detașamentele unde mai poți întîlni asemenea pionieri care nu se străduiesc la fel cu ceilalți să învețe, să obțină note cu care să se poată mîndri, să fie buni colegi și prieteni.

★

Au sosit și tezele!... La început, în clasă este încordare. Tovarășa profesoară aduce teancul de caiete. Apoi, zărind zîmbetul care îi luminează fața, copiii înțeleg că este mulțumită, că ei, cu toții, nu i-au înșelat așteptările.

Pe rînd, se aude strigată Popescu Elena, Dinescu Stelian, Răduț Gabriela. Și Elena, și Stelian, și Gabriela au 10. Și încă mulți alții. Sînt și note de 8 și 9. Doar s-au pregătit bine pentru teze. Nu se putea ca detașamentul lor, din care 17 pionieri au numai de la nota 8 în sus, să se facă de rîs. Au ajutat-o și pe Popa Elena, și pe Țintea Liviu, și pe Pîrva Dorin și... iată: au luat acum și ei note bune la teze. Bucuria este a tuturora, pentru că împreună au muncit încă din primele zile de școală. Notele bune de acum nu sînt decît oglindirea acestei munci... (imaginea 5).

— Să știi că-i emoționant momentul primirii tezelor, îmi spune la ieșirea din Școala medie aparatul de filmat. De aceea, am prins și clipele acelea.

De altfel, pe pelicula aparatului și pe filele carnetului meu au fost înregistrate încă multe alte aspecte ale activității pionierilor din orașul Deva. Și dacă pentru ei prima datorie este aceea de a învăța foarte bine, să știți că nu sînt în urmă nici cu activitățile pionierești, cu activitățile distractive, cu șezătorile și excursiile.

E. TOFAN

Distincțiile

Zilnic, sosesc la redacție vești despre felul în care pionierii din întreaga țară se pregătesc în vederea îndeplinirii condițiilor pentru obținerea distincțiilor pionierești. Participînd cu însuflețire la feluritele acțiuni și activități pionierești desfășurate în grupe, detașamente și unități, pionierii au prilejul să-și îmbogățească cunoștințele, să-și însușească noi deprinderi practice. Astfel, zi de zi, prin felul în care muncesc și învață, dovedesc că merită să primească steluța roșie, semn al hărniciei, al dragostei de muncă, al comportării pionierești în toate privințele și întotdeauna.

Ionescu Ana de la Școala medie nr. 1 din Pitești e veselă. Rezultatele muncii ei sînt bune. Dovadă, notele din carnet.

Să învețe bine, să obțină medii de cel puțin 7 la toate obiectele, iar la purtare nota 10, să fie disciplinat, să respecte părinții și pe cei vîrstnici. Să fie totdeauna curat și ordonat.

(Din Carnetul pionierului)

Prima condiție

Astăzi a fost ascultat la limba romînă Mihai Sorin, președintele detașamentului. Iar a luat nota zece. Tot note de nouă și zece are și la aritmetică, și la botanică, și la istorie... Note foarte bune mai are și Efrim Aristotel, și Contineanu Mihai, și Lincu Alexandrina. Cum se face că ei, ca de altfel mulți alți pionieri din detașamentul claselor a V-a. obțin numai rezultate bune la învățătură?

Davidescu Alexandru a sosit primul în clasă. A venit și Dincă Gheorghe, și Purcărea Virgil. Astăzi, ca și ieri, ca și în alte zile, din detașamentul claselor a V-a nu lipsește nimeni. Cînd clopoțelul a sunat, fiecare elev și-a aranjat cărțile, caietele. E ora de istorie antică. Tovarășul profesor le vorbește despre viața grea a sclavilor. În clasă e liniște. Fiecare ascultă cu atenție. Efrim Aristotel își notează cu grijă date, exemple, fapte. El are pentru fiecare obiect de studiu un caiet de notițe. Și ce ordonate îi sînt caietele, ce clare sînt notițele pe care le ia! De altfel, importanța notițelor este cunoscută de toți pionierii detașamentului. Despre acest lucru au vorbit și în adunările de grupă, au purtat o discuție la gazeta de perete. Atenția la oră și notițele! — aceasta nu e totul. Fără un studiu individual, temeinic, nu se obțin rezultate bune. De aceea, pionierii detașamentului claselor a V-a își învață bine lecțiile acasă, apoi...

— Ce repetăm astăzi?

— Inmulțirea numerelor formate din mai multe cifre.

Și cei trei prieteni — Davidescu Alexandru, Vișan Olimpia și Tănănău Ecaterina repetă la aritmetică, fac exerciții, probleme, își controlează lucrările pe care fiecare și le-a scris acasă. La fel procedează și alți pionieri.

★

Atenți la ore, luîndu-și cu conștiinciozitate notițe, studiind temeinic individual și ajutîndu-se reciproc — iată cum au reușit pionierii detașamentului claselor a V-a de la Școala medie din Videle să obțină rezultate bune la învățătură și astfel să-și îndeplinească prima condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești.

GETA COSTIN

Să apere păsărelele folositoare care distrug omizile și dăunătorii culturilor agricole, ai pomilor, ai copacilor etc. și să construiască pentru ele cîte o căsuță.

(Din Carnetul pionierului)

Copacii s-au desfrunzit, frigul înțeapă obrajii, vine iarna. Pionierii Școlii medii nr. 1 din Pitești pregătesc păsărelelor cuiburi pentru iernat.

(Citiți în pagina a VI-a cum se pot construi căsuțe pentru păsărele).

Să știe să povestească de ce serbează oamenii muncii din țara noastră zilele de: 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie.

(Din Carnetul pionierului)

Sărbătoarea Republicii

Pionierii și școlarii din orașul Roșiorii de Vede se pregătesc pentru sărbătoarea Republicii. Cei din detașamentul claselor a V-a de la Școala medie vor organiza o adunare. Comunistul Vasile Militaru va fi oaspetele lor. El este secretarul organizației de bază P.M.R. de la fabrica de ulei, om cu o bogată activitate obștească, și bun prieten al copiilor. Pionierii îl așteaptă cu nerăbdare. Vor să afle de la el despre înlăturarea ultimilor reprezentanți ai burgheziei din guvern, izgonirea monarhiei și proclamarea Republicii. Pionierii vor să știe și cum s-a dezvoltat fabrica unde lucrează tovarășul Militaru, cum s-au dezvoltat celelalte întreprinderi din oraș, ei vor afla, desigur, și despre multe alte realizări ale regimului nostru în anii Republicii.

Un album. Pioniera Cojocaru Mariana și Enescu Monica decupează fotografii din ziare și reviste. Constantinescu Viorel, înainte de a le aranja pe pagină, stă și privește. E Combinatul forestier din Fălticeni. Pionierul Georgescu Spiridon a adus și el o fotografie: cîțiva oameni în fața unei case vechi, gata să se dărîme.

— Trecut întunecat, să-i dăm titlul, — a propus cineva.

— Alături să fie fotografia aceasta din „Scînteia". E noul ansamblu de locuințe din Piepțănari — București. Și aceasta. Sînt case noi ale colectiviștilor din comuna Peretu.

Pionierii au înțeles bine ce înseamnă trecut, ce înseamnă viața noastră nouă, Republica. Și pionierii clasei a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 1, lucrează mai departe la album.

Dansul prieteniei. La Casa pionierilor e repetiție. Se învață un dans nou — dansul prieteniei. Unii pionieri vor purta costume populare din Muntenia, alții — din Moldova sau Banat. Prinși în horă, alături de ei se află și cei care vor purta costume specifice minorităților naționale. Dansul prieteniei trebuie să fie cel mai frumos număr din serbarea pe care o vor da de ziua Republicii.

CRISTINA ANDREI

In excursie

În curtea școlii, este o forfotă neobișnuită. Pionierii echipați cu rucsacuri, sînt gata de drum. Azi, întreaga unitate pleacă în excursie.

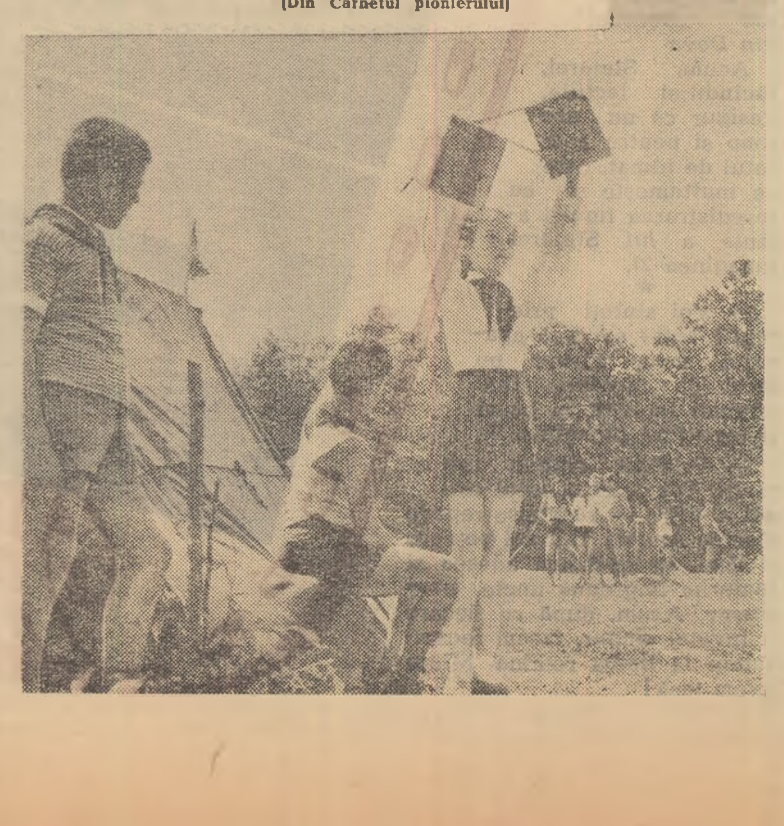
Cu cîntece și veselie am ajuns în comuna Pogana. Am mers la pepiniera pomicolă, unde am văzut cum se plantează și cum se altoiesc pomii. Apoi, însoțiți de pionierii din comună, am vizitat G.A.C. „7 Noiembrie", unde am făcut cunoștință cu colectiviștii fruntași. Ei ne-au povestit despre munca lor, despre recoltele bogate obținute și despre ajutorul pe care l-au dat pionierii.

Împreună cu pionierii din comună, am organizat un joc turistic de orientare și de semnalizare cu fanioane. Spre seară, am prezentat un frumos program artistic în fața colectiviștilor.

SIMION CORNELIA
Unitatea de pionieri nr. 1, Bîrlad

Să participe la 2 excursii cu durata de o zi. În excursie să învețe să se orienteze după busolă, să aprindă focul de tabără și să participe împreună cu grupa la strîngerea materialelor pentru ierbare, pietrare și insectare.

(Din Carnetul pionierului)

Pentru steluțele roșii

Pionierii clasei a IV-a de la Școala de 7 ani din comuna Buza, raionul GHERLA, au hotărît ca încă din primele zile de școală să învețe temeinic. Rezultatele obținute sînt îmbucurătoare. Printre cei cu note numai de la 7 în sus se află pionierii Simon A., Pușcaș M., Eke I., Bogdan T., Filipaș I. și Mărgineanu M.

Nu de mult, în detașamentul clasei a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 1, MEDGIDIA s-a încheiat concursul pentru cel mai bun solist. Printre cei care s-au clasat pe primele locuri se află și pionierii: Rotaru Veronica, Șerban Magdalena, Cleonte Traian și Aurel Constantin. La învățătură toți acești pionieri au obținut numai note de 9 și 10.

Pionierii detașamentului claselor a V-a de la Școala de 7 ani nr. 4 din IAȘI au petrecut nu de mult o zi minunată în excursia din pădurea Breazu. Cu acest prilej pionierii Zeno Vescan, Paul Pașcanu și Daniela Popescu au învățat cum se aprinde focul în tabără.

Numai în trei ore și jumătate cei 105 pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Crainici, raionul BAIA DE ARAMA, au cules și au așezat în coșuri o mare cantitate de mere din livada G.A.S. Cîmpu Mare. Printre pionierii evidențiați se află și Pele Maria, Mandreș Ioana, Duralia Gheorghe și Riza Ion.

Să cunoască episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului (crearea partidului, luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, proclamarea R.P.R., precum și aspecte din trecutul de luptă al U.T.C.-ului).

(Din Carnetul pionierului)

În zilele acelea...

Pionierii Școlii de 7 ani nr. 20 din Ploiești doreau să-și primească oaspetele drag—pe tovarășul Aurel Liblic, membru de partid cu activitate îndelungată — cît mai frumos, mai sărbătorește. Cu mai multe zile înainte, pionierii s-au sfătuit, și-au împărțit sarcinile. Aceasta, pentru că ei au hotărît nu numai să înfrumusețeze școala și să împodobească cu flori sala în care se vor aduna, dar pentru că au fost de părere cu toții să pregătească și un program artistic deosebit, un jurnal vorbit, ilustrat prin cîntece și poezii despre patrie, despre partid.

...„Era în 1933. Condițiile în care trăiau și lucrau muncitorii erau tot mai grele, mai neomenoase. De aceea, conduși de partid muncitorii duceau lupte crîncene împotriva capitaliștilor, a exploatatorilor. Mi-aduc bine aminte de una dintre manifestațiile muncitorilor petroliști de aici, din oraș... În ziua aceea, grupuri, grupuri de muncitori se adunaseră în fața unei clădiri mari, cu geamuri și uși ferecate. Era poliția. Acolo, în camere cu uși grele, erau bătuți și schingiuiți muncitorii care fuseseră de curînd arestați. De aceea tovarășii lor hotărîseră să nu plece din fața poliției pînă ce arestații nu vor fi eliberați. Și au reușit. Le-a fost teamă polițiștilor. Au înțeles că muncitorii sînt nestrămutați în hotărîrea lor..."

Pătrund adînc în sufletul copiilor cuvintele tovarășului Liblic. Pionierii ascultă cu emoție vorbindu-li-se despre anii zbuciumați de lupte, despre greutățile prin care a trecut partidul, despre curajul și dîrzenia comuniștilor. Cu bucurie și mîndrie ascultă pionierii și despre munca entuziastă de acum a muncitorilor petroliști, despre noua lor viață. Tovarășul Liblic în calitate de director al Rafinăriei „9 Mai" poate să le spună multe și despre acestea.

Oaspetele a plecat. Nu însă înainte de a aplauda frumosul program pregătit de pionieri. Primind flori de la copii, el i-a invitat pe pionieri să vină în vizită la Rafinăria „9 Mai".

Să plănteze sau să altoiască 3 pomi (pentru unitățile de la sate).

(Din Carnetul pionierului)

Să crească o dată cu noi

Sînt bune caisele! Și cireșele sînt gustoase! Și prunele!... Pionierii unității noastre au plantat în primăvară, pe șoseaua care duce spre comuna vecină, 150 pomi fructiferi. Almăjan Iulian, Dumitrașcu Alexandrina, Ciucă Oprica și mulți alți pionieri au săpat puieții la rădăcină. Acum, în toamnă, am pornit pe șosea cu maldăre întregi de stuf, bețe de floarea-soarelui, coceni de porumb. De ce? Pentru că cei 150 de puieți trebuie feriți de rozătoare. De aceea, prin protecția pe care o facem în jurul fiecărui puiet, o să-i scoatem sănătoși din iarnă.

„Să plantăm puieți, dar și să-i îngrijim să crească mari, să crească o dată cu noi", aceasta este dorința noastră.

ULMEANU CORIOLAN, președintele Unității de pionieri din comuna Peretu, raionul Roșiorii de Vede

Pentru a doua distincție

Nu de mult, pionierii detașamentului nr 1 de la **Școala de 7 ani** din comuna **Homacea**, raionul ADJUD au organizat o frumoasă adunare în care au vorbit despre **„Chipul comunistului în literatura noastră"**. Cu acest prilej, pionierii au recitat fragmente din poemul „Cîntec de leagăn al Doncăi", au citit fragmente din cartea „Zborul Șoimului" de M Mihalache și au cîntat cîntecele „Te cînt partid iubit" și „Partid, iubit părinte".

★

Cu ocazia unei vizite la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara, pionierii **Școlii de 7 ani** din comuna **Lelești**, raionul TG. JIU și-au luat angajamentul să strîngă un vagon de fier vechi.

Angajamentul a fost îndeplinit. Telegrama trimisă de pionieri anunță pe oțelari că vagonul încărcat cu fier vechi a luat drumul Hunedoarei.

★

6.000 kg fier vechi au strîns și pionierii **Școlii de 7 ani** din comuna **Felnac**, raionul ARAD.

★

Pionierii de la **Școala de 7 ani** din satul **Beudiu**, raionul **Dej** au ajutat colectiviștilor la învelitul tulpinelor de pomi din livada gospodăriei. Printre cei evidențiați se află Manciu Maria, Moldovan Dănilescu și Costin Cornel.

★

Pînă acum pionierii de la **Școala de 7 ani** din comuna **Dărmănești**, raionul **MOINEȘTI** au plantat 15.000 de puieți.

★

La munca de înfrumusețare a grădinii din fața Sfatului popular din comuna **Husnicioara**, raionul TURNU SEVERIN au lucrat pionierii **Școlii de 7 ani din comună**. Printre cei care au lucrat foarte bine se află pionierii Popescu Nicu, Novăcescu Iuliu, Milu Constantin și Cucu Constanța.

Să citească și să știe să povestească conținutul a cel puțin 5 cărți de literatură clasică și contemporană pentru copii.

(Din Carnetul pionierului)

Sîntem prietenii cărților

În școala noastră toți copiii iubesc cărțile, lectura. În grupe și detașamente discutăm de multe ori cărțile preferate. Din biblioteca școlară am împrumutat multe romane, nuvele, volume de poezii și basme frumoase. Eroii cărților *„Amintiri din copilărie"*, *„Fii bun pînă la moarte"*, *„Timur și prietenii lui"* ne-au devenit buni prieteni. Și cîte cărți nu așteaptă încă să fie citite. În primăvara anului trecut, tovarășa bibliotecară a cumpărat cărți în valoare de mai bine de 2.000 lei. Acum ne-a promis că ne va aduce *„Povestiri eroice"* de Eusebiu Camilar, *„Palatul primăverii"* de Vasile Mănuceanu, *„Cei de la Crisanta"* de Gica Iuteș. Noi, prietenii cărții ne bucurăm de această veste.

ILYES ERZSEBET
comuna Sînpaul
raionul Luduș,
Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

Să efectueze cel puțin 50 de ore într-o G.A.S., G.A.C., la strîngerea recoltei, plantări de puieți sau îngrijirea animalelor mici.

(Din Carnetul pionierului)

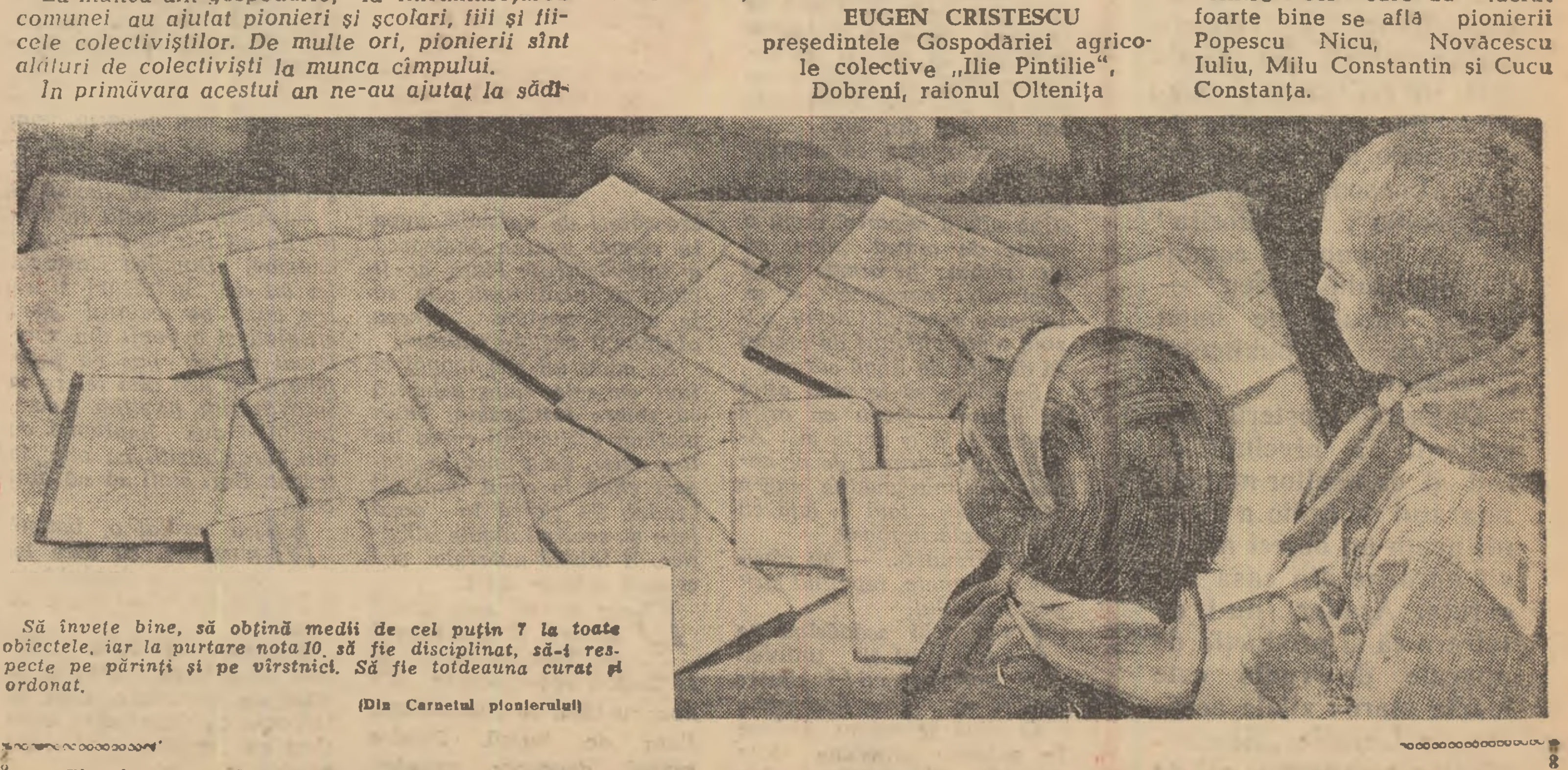
Alături de colectiviști

În gospodăria noastră colectivă, țăranii colectiviști muncesc plini de însuflețire pentru obținerea unor recolte cît mai bogate, pentru o viață cît mai îmbelșugată.

La munca din gospodărie, la înfrumusețarea comunei au ajutat pionieri și școlari, fiii și fiicele colectiviștilor. De multe ori, pionierii sînt alături de colectiviști la munca cîmpului.

În primăvara acestui an ne-au ajutat la sădi-tul arpagicului, la plivitul legumelor și zarzavaturilor. Iar în vacanța de vară, din spicele adunate de pe miriști, au obținut aproape 300 kg boabe de grîu. Acum, chiar dacă au început școala, pionierii au fost prezenți pe întinsele tarlale ale gospodăriei noastre, culegînd 1.500 kg porumb, 600 kg fasole, 10.000 kg sfeclă furajeră și altele. Pentru ajutorul dat colectivei, mulțumim unității de pionieri din comună. Totodată, le urăm succes în realizarea dorinței lor de a deveni colectiviști harnici și pricepuți, care vor duce mai departe tradiția de gospodărie fruntașă a colectivei noastre.

EUGEN CRISTESCU
președintele Gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie",
Dobreni, raionul Oltenița

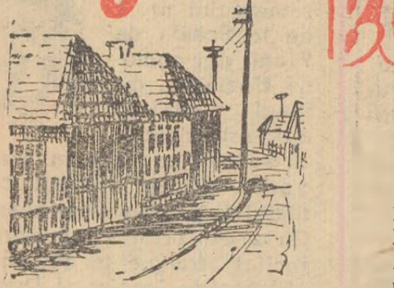

Să învețe bine, să obțină medii de cel puțin 7 la toate obiectele, iar la purtare nota 10, să fie disciplinat, să-și respecte pe părinți și pe vîrstnici. Să fie totdeauna curat și ordonat.

(Din Carnetul pionierului)

Cît sînt de ordonate și de frumoase aceste caiete de notițe. În Școala de 8 ani Găești s-a organizat o expoziție a celor mai bune caiete de notițe. Pionierii Stănică Nicolae și Iuliana Olteanu privesc cu atenție caietele colegilor lor.

Gospodarii din BOGDĂNIȚA

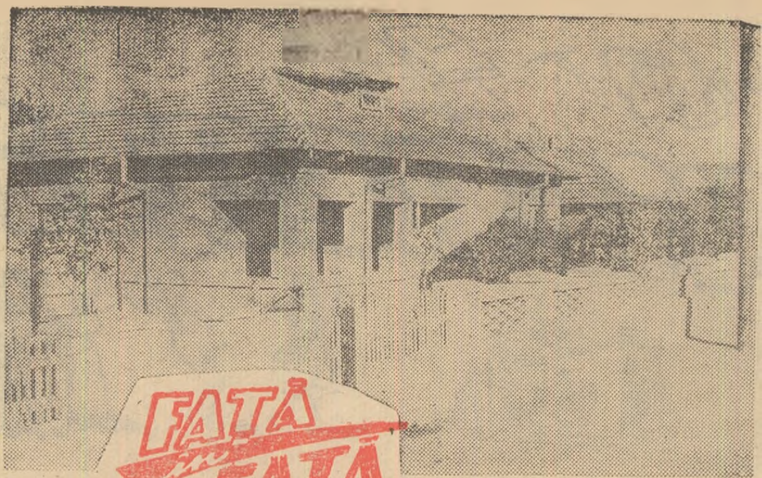

Nimeni nu se mira, cu ani în urmă, cînd dintr-un bordei de sub pămînt așezat la capătul grădinii de zarzavat a chiaburului din Bogdănița, ieșea în zori la muncă, zdrențuit și amărît, țăranul Ion Livovschi. Aceasta pentru că în sat țăranii erau cu toții săraci și necăjiți. Casele învelite cu paie nu erau cu nimic mai bune decît bordeiul grădinarului. Cine nu muncea la moșier sau la chiabur, murea de foame cu copii cu tot. Și grădinarul avea cinci copii...

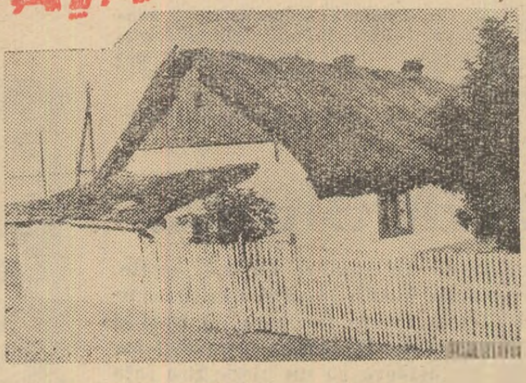
Nici acum nimănui nu i se pare curios văzîndu-l pe fostul grădinar îndreptîndu-se spre o locuință mare, luminoasă — casa lui nouă. Și aceasta, pentru că nici nu mai întîlnești vechile case. De fapt, toate cele trei sate — Bogdănița, Schitu și Cîrțibași — așezate pe malurile rîului Bogdana, și-au schimbat înfățișarea. Oamenii acestor sate se cunosc de mulți ani. Au trudit împreună pe pămînturile moșierului. Așa că, după ce au fost alungați exploatatorii — țăranii au început să se gospodărească laolaltă. Au înfăptuit mai întîi trei întovărășiri, apoi au hotărît să se unească cu toții într-o gospodărie colectivă mare, s-o facă puternică. Iar Andrei tractoristul și Teodor, băieții colectivistului Livovschi au devenit fruntași în colectivă. Sînt doar fiii unui comunist. De altfel în Gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, sînt foarte mulți fruntași. Și comunistul Gheorghe Nițu, și Mihai Butnaru, și Dumitru Botez. Prin muncă și hărnicie au reușit ei să mărească averea gospodăriei. Au acum zeci de vaci cu lapte, peste 500 de oi, lanuri întinse cu grîu și porumb, dealuri acoperite cu viță de vie, grădină de legume întinsă cît vezi cu ochii. Construcțiile noilor silozuri, ale grajdurilor, ale maternității pentru porci se întind pînă departe.

S-a schimbat fața celor trei sate și mai ales viața oamenilor de aici. Cărțile, cinematograful, căminul cultural, lumina electrică sînt lucruri firești. Lucruri pe care le-au dobîndit muncind laolaltă.

E. DONOSE

FAȚĂ ÎN FAȚĂ

MARTURII

Mărturii — așa ar putea fi denumite aceste două poze. Una — mărturie a prezentului luminos, a vieții fericite pe care și-o construiesc colectiviștii. Cealaltă — mărturie a trecutului întunecat, a vieții de umilințe și nevoi în care s-a zbătut, sub regimul burghezo-moșieresc, țărănimea noastră muncitoare.

Iată, amîndouă fotografiile sînt făcute în comuna Palazu Mare, *regiunea* DOBROGEA. *Prima (foto 1) reprezintă un șir de case noi, obișnuite, așa cum s-au ridicat peste 300 la Palazu Mare. Ele sînt construite de către colectiviști și au început să apară numai după ce în sat a luat ființă Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", izvor de belșug și viață fericită pentru foștii locuitori ai bordeielor din lut. A doua, reprezintă o casă din vechiul Palazu Mare — casa unui crîșmar. La vremea ei, ea era* cea mai frumoasă casă din comună!

Închipuiți-vă cum arătau celelalte case — dacă aceasta era cea mai frumoasă!".

Mărturii! Două poze, două mărturii: una a prezentului luminos; cealaltă — a trecutului negru, de tristă amintire.

Foto: GR. PREPELIȚA

ȘEFUL BRIGAZII

Nu avea decît 17 ani cînd a intrat la Școala de mecanici agricoli din Huedin. A învățat cu multă pasiune meseria aleasă. Primul lui „șantier" a fost o gospodărie colectivă din raionul Medgidia. Anii petrecuți aici, în regiunea care pășea rapid pe drumul colectivizării, l-au făcut să îndrăgească și mai mult tractorul, munca.

...Vestea înființării în satul natal a gospodăriei agricole colective l-a determinat să se întoarcă acasă. Colectiviștii l-au primit cu multă bucurie și încredere. Și se poate spune că el, candidatul de partid Vasile Chifor, șeful brigăzii a IV-a de tractoriști, a fost la înălțime. Întotdeauna cu ortacii lui, opt băieți inimoși, a obținut steagul de fruntași. Nici el, nici ceilalți tineri ai brigăzii n-au dat înapoi dacă s-au ivit greutăți. Nici vîntul, nici ploaia, nici pămîntul tare ca piatra nu i-au putut opri în munca lor. Lucrările au fost terminate întotdeauna înainte de termen, iar calitatea lor, de asemenea, a fost foarte bună. Nu mai departe, în actuala campanie, brigada a IV-a a fost prima din cele 26 de brigăzi ale stațiunii, care a terminat însămînțările și arăturile adînci de toamnă la cele 1.052 ha ale gospodăriei din comuna Răscruci, regiunea Cluj. La terminarea lucrărilor repartizate, Vasile Chifor a cerut conducerii S.M.T.-ului să ajute gospodăriile rămase în urmă cu însămînțările, sau cu arăturile adînci. Așa că, doi tractoriști din brigada a IV-a, Francisc Fuleky și Ion Secara au lucrat timp de patru zile la gospodăria colectivă din Bonțida.

Pe oricine ai întreba în Răscruci despre consăteanul lor Vasile Chifor, îți va spune numai cuvinte de laudă. Și e firesc să fie așa. Tot mai bogate sînt roadele de pe tarlalele pe care lucrează el și membrii brigăzii sale!

R. ADRIAN

2.400 noi apartamente

BACAU. Zilele acestea, la Bacău, Onești, Piatra Neamț și în alte localități din regiunea Bacău s-au dat în folosință oamenilor muncii noi apartamente.

De la începutul anului și pînă acum, constructorii de locuințe din această regiune au dat în folosință un număr de 2.400 apartamente!

CE E NOU

NUMEROASE SINT TIPURILE DE APARATE DE RADIO ce se construiesc la Uzinele „Electronica" din Capitală. De calitate superioară — fie că e vorba de modernele aparate de radio „Enescu", „Opera", „Rapsodia", „Miorița" fie de frumoasa combină muzicală „Orfeu" — ele se bucură de buna apreciere a publicului cumpărător.

Datorită creșterii necontenite a nivelului de trai al oamenilor muncii, aparatul de radio a devenit acum un obiect nelipsit aproape din casa fiecăruia. Așadar, nu-i de mirare că și producția de aparate de radio este foarte mare: zilele acestea, la Uzinele „Electronica" s-a construit cel de al 1.045.000-lea aparat de radio!

S-a întîmplat în PARÎNG

Soarele scăpătase undeva între stîncile Parîngului, sfîșiind brădetul cu săgeți de foc. Cîte-o pasăre răpitoare, întîrziată se cufunda țipînd în hățișurile sălbatice. Și cu cît își întindea amurgul brațele negre, cu atît mai apăsătoare era liniștea din jur.

„Bîrrr, oițelor, că ne-apucă noaptea!" îndemna ciobanul cioporul de oi spre stîna aflată departe, după o culme de piatră. „Ehe, că ați rămas în urmă, v-ați încurcat, pesemne" — se întoarse deodată flăcăul, auzind niște pîrîituri de crengi în desișul de lîngă cărare.

Se grăbi să le vină oilor în ajutor. Dădu cu grijă frunzișul la o parte și... Acolo, lîngă grupul de oi neliniștite, îngrămădite una-n alta se văzu față în față cu o matahală fioroasă.

— Urrsuul!... — au răsunat văgăunele, repetînd strigătul omului.

Doi ochi scăpărînd ca jeratecul îl țintuiau fioros. Ursul! Îi simțea în față răsuflarea fierbinte...

O clipă se reținu. Strînse în palmele zdravene bîta alămită. El, utemistul Ion Comănescu, ca și alți tineri crescători de animale, avea în seamă averea obștească a întovărășirii. Fiara ar fi putut să încolțească oile, să le aducă pagube. Averea obștească trebuia apărată.

Se dădu un pas înapoi și lovi cu sete. Oile prinseră să zbiere înfricoșate. Fiara mormăi clătindînd capul într-o parte. Se aruncă în aceeași clipă la omul înalt cît bradul. Se ridică în două labe și, scoțînd răgete sălbatice, îl înhăță puternic și-l aruncă într-un tufiș.

Doar nu mi s-au sfîrșit zilele! îl străfulgeră pe tînăr un gînd. Și se îndîrji repezindu-se din nou cu bîta, să îndepărteze fiara de turmă. Printre crengi, deasupra capului, auzi răpăind fulgerător laba ursului, cu ghearele răschirate, zări sclipind în bătaia lunii ce se ivise, colții fiarei. Și în același timp, simți în mîna stîngă o arsură groaznică. Sîngele prinse să-i țîșnească printre degete...

— ...Și, mai departe, am întrebat-o pe mama tînărului crescător de animale, ce s-a întîmplat mai departe?

— Apăi, i-a venit în ajutor un alt flăcău, Dumitru îl cheamă, Dumitru Udrescu. La fel de îndrăzneț și el. L-a auzit pe feciorul meu strigînd și a venit din vale. Ursul a fost pus pe fugă. Băieții au dus oile tefere la întovărășire, la stînă. Acum, Ioniță e dus împreună cu alți întovărășiți, cu oile, la iernat. Dar, stați să vă arăt ceva...

Mi-a arătat o batistă purpurie, cu care își înfășurase flăcăul brațul, pe cîmp, după lupta cu ursul!

Privind-o, mi l-am închipuit pe curajosul utemist în clipa de încordare, cînd se înfrunta cu fiara: dîrz, apărînd cu grijă avutul obștesc.

...Femeia din fața mea, mama tînărului, avea cu ce să se mîndrească!

Novaci-Oltenia

AL. DINU IFRIM

O victorie a celor ce iubesc pacea

Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste duc în permanenţă o politică de pace, fac propuneri în organele internaţionale să se rezolve cele mai arzătoare probleme ale omenirii — lichidarea ruşinosului regim colonial, încetarea experienţelor cu arma nucleară şi realizarea dezarmării generale şi totale, încheierea tratatului de pace cu Germania. Toate aceste propuneri sînt făcute de U.R.S.S. şi sînt sprijinite de statele socialiste şi celelalte state iubitoare de pace cu scopul sincer de a se asigura lumii pacea, pacea cea mult dorită şi aşteptată de toate popoarele lumii.

Bătrînilor colonialişti europeni — imperialiştii englezi, francezi, olandezi, belgieni, spanioli şi portughezi şi a ciracilor lor, ceilalţi imperialişti — precum şi colonialiştilor de dincolo de ocean, imperialiştii americani, le vine tot mai greu şi de loc la îndemînă să refuze direct şi în faţa privirilor acuzatoare ale popoarelor, paşnicele propuneri sovietice. Pe zi ce trece, imperialiştii se simt tot mai neputincioşi în a mai ţine în frîu voinţa popoarelor — chiar şi voinţa fostelor popoare coloniale care, pînă mai ieri, gemeau sub călcîiul colonialist.

Iată de ce la 24 noiembrie, cînd Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat un document de mare însemnătate: rezoluţia care prevede transformarea continentului african într-o zonă în care să nu se depoziteze arme nucleare, şi care conţine şi un apel adresat tuturor statelor lumii de a se abţine de la folosirea Africii pentru experienţe nucleare, pentru păstrarea şi transportarea armelor atomice, statele imperialiste s-au văzut nevoite să voteze pentru sau să se... abţină!

Tot la 24 noiembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat declaraţia cu privire la interzicerea armei nucleare şi termonucleare; declaraţia arată că folosirea acestei arme înseamnă, de fapt, un război împotriva întregii omeniri. Adunarea Generală a adoptat această declaraţie în ciuda împotrivirii ţărilor blocului N.A.T.O. în frunte cu S.U.A.

Uniunea Sovietică, ţările socialiste au votat pentru aceste două importante documente, care reprezintă o nouă victorie a forţelor păcii asupra forţelor negre ale războiului.

—◇◇◇—

„Ne putem permite să alegem..."

Willy Sandys a fost cercetat cu atenţie ca la iarmaroc. I s-au pipăit muşchii braţelor, i-au fost privite îndelung picioarele cu tălpi late şi degete noduroase şi, în sfîrşit, a fost împrincit spre poartă: semn că a reuşit la examen. Seara, frînt de oboseală, după o zi grea de muncă, Willy şi-a ales o bancă într-un parc apropiat, unde să-şi odihnească peste noapte oasele. De obicei, dormea pe trotuare. În ţări capitaliste ca Australia, unse cu harul democraţiilor occidentale şi al capitalismului popular, mii de oameni ai muncii sînt nevoiţi să doarmă pe străzi, prin porturi, chirciţi de frig, acoperiţi cu saci rupţi sau ziare. Acesta e un lucru obişnuit în „raiul capitalist", după cum este un lucru obişnuit ca aceşti oameni să mănînce numai o-dată pe zi sau la două zile.

După ce a şomat vreme îndelungată la Melbourne, Willy Sandys şi-a lăsat acolo soţia şi cei doi copii şi a venit la Sidney să-şi încerce norocul. Şi aici, după 6 luni de şomaj, a dat norocul peste el. A fost angajat hamal pe un şantier. Se zidea o vilă. Willy era fericit că a găsit de lucru. Prima lui grijă a fost să scrie acasă. Şi a scris. A scris copiilor şi soţiei cu lux de amănunte, cum a dat norocul peste el. Le-a scris că munceşte şi în curînd le va trimite bani, c-o să fie bine...

Dar în ţările capitaliste, binele nu prea face casă bună cu muncitorii. După nouă zile de la angajarea lui, Willy a suferit un accident. Încovoiat sub greutatea pe care o ducea în spate, nu s-a putut feri la timp de o scîndură scăpată de pe schelă şi astfel s-a ales cu un deget de la picior, zdrobit. Dar Willy n-a dat importanţă incidentului şi a continuat lucrul.

Willy şchiopăta. Antreprenorul, „grijuliu" cu salariaţii săi, l-a văzut şi i-a pus în vedere scurt şi fără drept de replică: Şchiopătezi! Nouă ne trebuie oameni zdraveni. De mîine să nu mai vii la lucru! Ne putem permite să alegem. Avem de unde...

C. M.

Succese ale ţării noastre peste hotare

RECENT s-a închis Tîrgul alimentar internaţional de la Dijon (Franţa), la care a participat şi ţara noastră cu un pavilion. Aci au fost prezentate produse ale întreprinderilor noastre de comerţ exterior „Prodexport" şi „Fructexport".

PAVILIONUL R. P. ROMÎNE s-a bucurat de un remarcabil succes, OBŢINÎND PREMIUL I!

În foto: Ministrul Agriculturii al Franţei Pisani, şi alte oficialităţi vizitînd standul R.P. Romîne.

Cursa spărgătorului de gheaţă atomic „Lenin" în Arctica

La 22 noiembrie, spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin", nava-amiral a flotei sovietice din Arctica, s-a înapoiat în portul Murmansk, dintr-o lungă călătorie la latitudinile mari din bazinul polar.

A luat sfîrşit o cursă fără precedent în istoria cuceririi Arcticii.

În condiţiile grele ale nopţii polare, spărgătorul de gheaţă atomic a străbătut peste 8.000 mile, dintre care peste 5.000 de mile printre gheţuri grele. De remarcat că, niciodată pînă acum, spărgătoarele de gheaţă n-au navigat în această perioadă în Arctica. Instalaţiile atomice au funcţionat ireproşabil. Nava şi-a demonstrat înaltele calităţi. Cursa spărgătorului de gheaţă „Lenin" a început în urmă cu aproape două luni.

Spărgătorul de gheaţă a debarcat pe o banchiză în deriva din Marea Siberiei de răsărit staţiunea ştiinţifică „Polul Nord-10". La înapoiere, pe drumul de la insula Vranghel la insulele Severnaia Zemlia au fost debarcate 15 staţii radio-meteorologice automate în derivă.

Şi-a recăpătat vederea!

ODESA. — Medicii sovietici au redat vederea tînărului bucureştean Constantin Chiriţă, în vîrstă de 18 ani. Operaţia de transplantare a corneei a fost executată de Institutul de oftalmologie „Filatov", în secţia condusă de prof. David Buşmici, doctor în ştiinţe medicale.

„Nu bombe, ci şcoli!..."

Ca şi în alte ţări capitaliste, lipsa de şcoli e o problemă foarte acută în Franţa. Apoi, multe din şcolile existente aci sînt nişte barăci instalate pe cîte un teren viran, în care copiii sînt siliţi să înveţe în condiţii îngrozitoare. Guvernul francez cheltuieşte în schimb sume enorme pentru ducerea războiului colonialist din Algeria, pentru fabricarea de bombe atomice.

Fotografia înfăţişează o emoţionantă demonstraţie a unui grup de şcolari francezi. Pe pancartele lor, scrie: „Nu bombe, ci şcoli!", „Părinţi, salvaţi-ne!", „Vrem să trăim!", „Nu! bombei atomice!"

Atlasul pionierului

ECUADOR

Scăldat de apele Pacificului şi mărginit de Peru şi Columbia se întinde — traversat pe la mijloc de Ecuator — pămîntul minunat al Ecuadorului. Ecuadorul nu-i unul din statele mari ale Americii latine, dimpotrivă. Avînd o suprafaţă ceva mai mare decît a ţării noastre (271.000 km²) şi numai 3.800.000 locuitori, Ecuadorul este o ţară mică, locuită mai ales de indieni, metişi, negri şi creoli de origină spaniolă. Capitala ţării e

oraşul Quito iar Guayaquilul este principalul port.

Jefuite mai întîi de colonialiştii spanioli, bogăţiile ţării — pămîntul fertil (mai ales în vest, favorabil culturilor de cacao, cafea şi banane), petrolul, aurul... au atras întotdeauna şi atenţia imperialiştilor americani şi englezi. Imperialiştii americani şi englezi, de altfel, deţin în mîinile lor căile ferate, porturile, uzinele electrice, exploatările aurifere — aproape întreaga viaţă economică a Ecuadorului.

În ultima vreme, mica republică sud-americană a fost deosebit de citată în paginile ziarelor din lumea întreagă. Poporul ecuadorian, plin de mînie faţă de exploatarea cruntă, colonială pe care o suferă, a alungat guvernul Ibarra — slugă plecată a colonialiştilor americani — şi, înfruntînd cu curaj sîngeroase represiuni, a făcut ca fostul vicepreşedinte Arosemena să preia conducerea statului. Noul preşedinte, Arosemena, a promis o serie de reforme cu caracter economic şi s-a pronunţat pentru relaţii cu toate statele.

De altfel, noului preşedinte i-a fost înmînat un memorandum — semnat de Partidul Comunist din Ecuador, Partidul Socialist, Federaţia revoluţionară a tineretului, Federaţia studenţilor, Uniunea Femeilor, Federaţia naţională a ziariştilor şi alte organizaţii — în care, printre altele, i se cere guvernului să garanteze drepturile şi libertăţile cetăţeneşti, să realizeze reforma agrară şi altele.

Relatările presei — care scrie că în regiunile de coastă ţăranii ocupă cu forţa pămînturile marilor latifundiari — arată că poporul ecuadorian e hotărît să-şi continue lupta pentru libertate, pentru o viaţă mai bună.

ŞT. MACANTTI

În anii republicii noastre populare, la Onești s-a ridicat un adevărat complex industrial. În fotografie, un aspect al rafinăriei nr. 10.

Pe Bistrița, mai jos de Hidrocentrala „V. I. Lenin", sînt în plină construcție 7 din cele 10 hidrocentrale prevăzute în planul de amenajare a acestui rîu. În fotografie, un aspect al hidrocentralei Roznov I.

In ajutorul micilor naturaliști

Ce lucrări trebuie efectuate în luna decembrie pe loturile experimentale

PE LOTURILE EXPERIMENTALE, acolo unde timpul mai permite, în livezile de pomi se continuă lucrările din luna noiembrie. O *atenție specială va trebui acordată protecției plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi împotriva gerurilor și rozătoarelor, precum și prevenirii rupturilor care pot fi cauzate de zăpadă.* Acestea se realizează prin învelirea trunchiurilor pomilor tineri cu tulpini de floarea-soarelui sau coceni de porumb, prin scuturarea zăpezii din pomi atunci cînd aceasta se află în cantitate prea mare etc.

LA VIȚA DE VIE se execută lucrarea adîncă a solului printre rîndurile de viță în scopul asigurării celor mai bune condiții pentru dezvoltarea butucilor de viță de vie. De asemenea, tot acum se poate efectua desfundarea terenului la adîncimea de 50—60 cm pentru înființarea noilor vii.

PENTRU CULTURA LEGUMELOR și FLORILOR: se continuă pregătirea pămînturilor necesare pentru răsadnițe și sere; se completează inventarul necesar pentru răsadniță, precum și utilajul de grădină; se face aprovizionarea cu materiale, îngrășăminte, substanțe chimice pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, araci, material de legat (rafie, tei) etc.

Acolo unde peste iarnă s-au pus la păstrare legumele în stare proaspătă pentru consum și ca seminceri, se verifică păstrarea lor în localurile de păstrare și se înlătură toate neajunsurile care apar.

Cea mai puternică turbină navală cu gaze din lume...

Constructorii de turbine de la Uzina Kirov din Leningrad au creat cea mai puternică turbină navală cu gaze din lume. De curînd a început proba acestei uriașe turbine. Paleta viitoarei nave ce va fi acționată de această turbină va avea un diametru de peste șase metri.

În ajutorul micilor crescători de albine

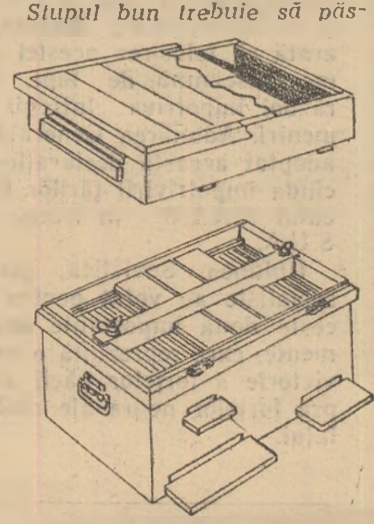
(Lecția a III-a)

Să ne construim un stup

Stupii au rolul de a adăposti familia de albine de frig, ploaie și vînt. Se construiesc din lemn de esență moale. Dintre speciile de rășinoase cele mai bune sînt bradul și molidul, iar dintre foioase — teiul, salcia și plopul. Scîndurile trebuie să fie uscate și de bună calitate. Suprafața tuturor pieselor din stup trebuie să fie netedă, să nu aibă crăpături, iar capetele lor să fie tăiate îngrijit. Toate piesele din stup trebuie făcute exact, în așa fel ca după montarea stupului, fiecare din acestea să poată fi mutată dintr-un stup în altul.

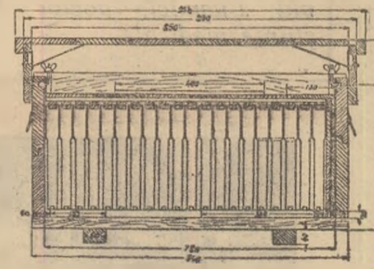
Pereții corpului și rama capacului se pot împreuna cu cepuri. După ce stupul a fost încheiat, exteriorul se chituiește și se vopsește în alb, galben sau albastru deschis. Nu se recomandă vopsirea stupilor în culori închise. Fundul stupului și scîndura de zbor trebuie să fie vopsite pe ambele părți.

Stupul bun trebuie să păstreze temperatura constantă de 34—35°C în timpul activității și să nu scadă sub 14° în timpul iernii. Să fie uscat, iar volumul lui să permită adăpostirea în bune condițiuni a familiei și să fie ușor de mînuit și de transportat.

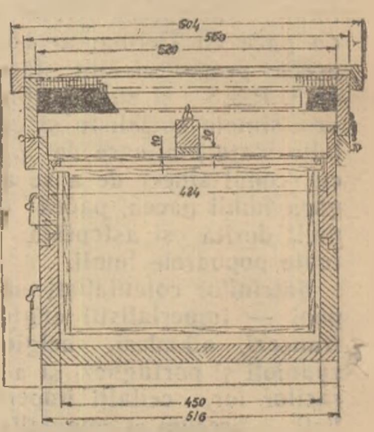

VEDERE GENERALĂ A STUPULUI ORIZONTAL STAS 4170-53

Pentru confecționarea unui astfel de stup, recomandăm dimensiunile stupului orizontal (STAS 4.170—53) care prezintă multe avantaje: are un volum mare, ceea ce permite menținerea creșterii de puiet, a unei familii puternice cu un număr mare de albine lucrătoare; cere un volum de muncă redus; asigură albinelor condiții bune de viață; mînuirea albinelor este foarte ușoară iar lucrările de întreținere fiind aplicate rațional asigură o productivitate satisfăcătoare a muncii în stupină.

SECȚIUNE PARALELĂ CU URDINIȘUL

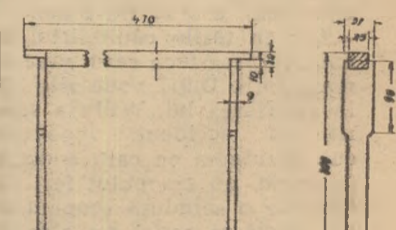

SECȚIUNE PERPENDICULARĂ PE URDINIȘ

Stupul orizontal a fost standardizat. Dam următoarele dimensiuni. Fundul stupului este fix, confecționat din scînduri de 33 mm grosime încheiate între ele în falțuri de 16/16 mm.

La distanță de 140 mm de pereții laterali, dedesubt, sînt bătute două leațuri de 40/60 mm. Scîndurile fundului se prind de pereții laterali în cuie. Corpul stupului are dimensiunile interioare: 780/450 mm, iar înălțimea — 390 mm. Pereții au ⁝-osimea de 33 mm. Scîndurile se încheie în falțuri de 16/16 mm. Pereții stupului au 2 falțuri, unul ce sprijină ramele și al doilea spri-nu podișorul. Cel dintîi este de 310 mm, la nivelul fundului stupului. Este înalt de 20 mm și lat de 11 mm. Al doilea falț este lat de 7 mm și înalt de 60 mm. Urdinișurile sînt așezate pe pereții din față. Unul sus și două jos. Cele de jos au dimensiunile următoare: 300/20 mm și 150/20 mm tăiate la 90 mm și 50 mm distanță de pereții laterali.

Fiecare urdiniș are cîte o scîndură de zbor lată de 100 mm. Deasupra urdinișului mare, la distanță de 150 mm de la fața exterioară a peretelui lateral și 250 mm de la fundul stupului, este săpat un urdiniș superior lung de 100 mm și înalt de 8 mm. Acesta are o scîndurică de zbor prinsă în balamale.

RAMA STUPULUI

Prof. MARIA MACARIE
Palatul pionierilor
din București
conducătoarea cercului
de apicultură

Cuiburi pentru păsărele

Scîndurile pe care le folosim trebuie să aibă următoarele dimensiuni: fețele 30 cm lungime, 18 cm lățime și 2 cm grosime. Părțile laterale: 30 cm lungime, 14 cm lățime și 2 cm grosime. Părțile laterale pot fi înlocuite cu placaj. Apoi facem fundul cuibului cu dimensiunile: 18 cm lungime, 14 cm lățime și 2 cm grosime. Acoperișul îl facem din două bucăți, cu dimensiunile: 18 cm lungime, 16 cm lățime (2 cm este streașina), 1 cm grosime. Toate aceste părți se îmbină prin cuie mici. Pe partea din față se face orificiul de intrare. Mai jos se fixează un bețișor, locul de odihnă al păsărelelor.

Cuiburile păsărelelor le fixăm pe o stinghie și apoi le prindem de stinghie pe copaci.

Se știe că păsărelele pădurii sînt mai fricoase. De aceea, pentru ele vom lucra un alt model de cuib.

Cuibul se face dintr-un trunchi de lemn de foc. Trunchiul rotund se despică în două, apoi cu o daltă semirotundă se face scobirea fiecărei jumătăți a trunchiului. După aceea una din părți o fixăm de stinghia pe care o prindem de copac. În cealaltă parte facem o gaură — aceasta va fi intrarea. Cînd cele două jumătăți ale trunchiului sînt pregătite, se vor prinde în cuie. Așa, trunchiul va părea... netăiat. Mai avem de făcut acoperișul, căruia îi lăsăm streașina în toate părțile, și fundul cuibului. Le fixăm și pe acestea și cuibul este gata. Iată dimensiunile necesare: lungimea trunchiului să fie de 40 cm iar diametrul scobiturii pe care o facem în interior să fie de 11 cm ca păsărelele să-și poată face cuibu'

MEȘTERICA

